

Άραγε πώς θέλουμε να τα εορτάσουμε τα Χριστούγεννα;
κοσμικά ή πνευματικά;

Ήδη έχει αρχίσει η περίοδος των Χριστουγέννων που όλοι με λαχτάρα περιμέναμε. Άραγε πώς θέλουμε να τα εορτάσουμε; Κοσμικά ή πνευματικά; Αλλ' ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά τους...

Ασφαλώς τα Χριστούγεννα έχουν νόημα βαθύτατα πνευματικό, άγιο και σωτήριο. Γιατί μ' αυτά δεν εορτάζουμε ένα οποιοδήποτε γεγονός, αλλά την ίδια την εμφάνιση, με σάρκα και οστά του Θεού στη γη κι ανάμεσά μας. Μας τίμησε ιδιαίτερα με την επίσκεψή Του αυτή, υπέροχα, ανυπέρβλητα, μοναδικά, καθώς ένωσε την δική μας ανθρώπινη φύση με τη δική Του τη Θεϊκή.

Έτσι έχουμε την εμφάνιση του Θεανθρώπου στην ιστορία . Την ένωση του κτιστού πλάσματος, με τον ίδιο τον Άκτιστο Πλάστη και Θεό. Σκοπός δε αυτής της Θείας παρέμβασης, είναι η Θέωση του ανθρώπου. Οπότε με τα Χριστούγεννα δεν κάνουμε τίποτ' άλλο τελικά, απ' το να ζούμε την αναδημιουργία μας, την ανά-πλασή μας απ' το κατάντημα στο οποίο μας οδήγησε η αμαρτία, ώστε να επανέλθουμε πάλι στην προτέρα μας κατάσταση.

Να γιατί το μήνυμα των Χριστουγέννων, είναι το πλέον χαρμόσυνο και τόσο ελπιδοφόρο άγγελμα της ιστορίας. **Συνεπώς, όταν αποδίδουμε στα Χριστούγεννα το πραγματικό τους νόημα, κι όταν τα εορτάζουμε όπως πρέπει, δηλαδή πνευματικά, τότε επιτυγχάνεται και ο μέγας σκοπός της ενανθρωπήσεως του Θεού, δηλαδή η ένωση μας με Αυτόν, η Θέωσή μας, και καταργείται το έργο του διαβόλου, ακυρώνονται τα σκοτεινά σχέδιά του, απομονώνεται, χάνεται απ' τη ζωή μας!**

Είναι επόμενο, λοιπόν, όπως ο διάβολος πολέμησε του Χριστού τη γέννηση, ως γεγονός, (απ' το να μη βρίσκεται πανάρετη γυναίκα για να αξιωθεί να γίνει μητέρα Του πράγμα που έγινε τελικά με την Παναγία, ως τους διωγμούς με τη σφαγή των νηπίων απ' τον Ηρώδη), έτσι την πολεμά έκτοτε, ως εορτή.

Πάρα πολλά έγιναν στο πέρασμα των αιώνων, που δεν είναι δυνατό να εξιστορήσουμε. Θα αναφέρουμε μόνο ένα από αυτά· **την χειρότερη πολεμική όλων, την εκκοσμίκευση των Χριστουγέννων!**

Πρόκειται για εορτασμό όχι πνευματικό, όπως τον αναφέραμε, αλλά εντελώς κοσμικό. Έναν τρόπο που μεταβάλλει το μέγα υπερκόσμιο γεγονός, σε εγκόσμιο και καθαρά υλιστικό!

Ούτε λόγος να γίνεται για πνευματική προετοιμασία, δηλαδή νηστεία, μετάνοια, Θεία Λειτουργία, αλλά και έμπρακτη αγάπη, καλοσύνη, ελεημοσύνη και στοργή στον συνάνθρωπο, για σκέψεις και αποφάσεις πνευματικές.

Λόγος να γίνεται μονάχα για τα ρεβεγιόν, τα φαγητά, τα γλέντια, τους χορούς, τα ξενύχτια, τα ταξίδια και μάλιστα τα εξωτικά, τα δώρα, τις χαρτοπαιξίες, τα πάσης μορφής θεάματα και διασκεδάσεις, τις κάθε είδους απολαύσεις και ηδονές! Όλα τους τόσο κοσμικά, όλα τους αντιπνευματικά, όλα τους πτυχές της ωραίας ζωής, και όχι της Ουράνιας Ζωής που ζητά από μας ο Χριστός. Καμμιά σχέση με τον Θεοπρεπή εορτασμό, όπως τον ορίζει η Εκκλησία.

Φτάσαμε να κατανοούμε πως έρχονται Χριστούγεννα, από τις στολισμένες βιτρίνες των εμπορών, από τα φωτάκια που αναβοσβήνουν στο μπαλκόνι του διπλανού μας, απ' τα έλατα που πωλούνται στους δρόμους, από κάποιες προσκλήσεις σε γεύματα και τα λεγόμενα «εορταστικά» προγράμματα της τηλεόρασης, δηλαδή από τις εκδηλώσεις του κόσμου...

Οπότε μιλάμε για απολυτοποίηση της ύλης, για την άκρατη κοσμικότητα, για την απόρριψη κάθε πνευματικής πλευράς των πραγμάτων. Μιλάμε για Χριστούγεννα χωρίς Χριστό!

Τα υλικά αγαθά, με λογική και μέτρο και στο βαθμό που μας είναι απαραίτητα, δεν τα απορρίπτουμε βέβαια. Όπως είχε δηλώσει σε συνέντευξή του ο μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ.κ.Νικόλαος «και τα λαμπάκια και το δέντρο καλά είναι, μη μένουμε όμως μόνο σ' αυτά»!

Ο Ε. Μορέν στο βιβλίο του «Πνεύμα των καιρών» αναφέρει πολύ εύστοχα: «Η ζωή δεν μπορεί να καταναλώσει τα πάντα και η καταναλωτική κοινωνία δεν μπορεί ούτε και θα μπορέσει ποτέ να δώσει τα πά-

ντα»! Λοιπόν, ας προετοιμαστούμε όσο καλύτερα μπορούμε για τα πνευματικά Χριστούγεννα. Μας είναι απαραίτητη η ευφροσύνη τους. Αυτό το προάγγελμα της Ουράνιας Βασιλείας. Αυτή η απόδειξη ότι μέσα μας ο Χριστός γεννήθηκε...

Χριστιανική, Φοιτητική, Δράση!